אין דאפילו לרבי אלעזר הקפר דאמר נזיר חוטא הני מילי גבי נזיר טמא דאיידי דבעי מיסתר אמ' רחמנא והימים הראשונים יפלו כי טמא נזרו התם הוא דלמא אתי למיעבר על נזירותיה אבל נזיר טהור לאו חוטא קרי ביה: הריני כזה: נהי נמי דתפוס בשערו א] הריני *כזה לא אמר? אמר שמואל אמר שהיה נזיר עובר לפניו: הריני מסלסל: ממאי דהדין סלסול שערא (ג) *כדאמרה ליה ההיא אמתא דבי רבי להההוא גברא עד מתי אתה מסלסל בשערך אמר תורה דכתיב סלסלה ותרוממך? אמר שמואל אבא נמי שתפוס בשערו: הריני מכלכל: ממאי דהדין כילכול שערו הוא? *כדתנן סיד ר' יהודה אומר בדי לסוד כילכול ואמר רב בת צידעא (ג) אימא מיון עניי כדכתיב ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו? אמר שמואל אבא נמי שתפוס בשערו: "הרי עלי לשלח פרע" הרי זה נזיר: ממאי דהדין שילוח ריבויא הוא? דכתיב שלחיך פרדס רמונים אימא דעבורי מידי דעבורי כדכתיב ושולח מים על פני חוצות? תנא "פרע, פרע" יליף: כתיב הכא "קדוש יהיה גדל פרע" וכתיב התם גבי כהן הדיוט "ופרע לא ישלחו" ואיבעית אימא האי "שולח מים" נמי ריבוי הוא (כדמתרגם רב יוסף) דכד משקין ליה מיא (ד) לפירא ורבי: הרי עלי ציפרין רבי מאיר אומר נזיר: מאי טעמא דרבי מאיר? אמר ריש לקיש "ציפרין" סמוכין "לשיער" קיבל עליו דכתיב עד די שעריה כנשרין רבה וטפרוהי כציפרין" רבי מאיר סבר מתפיס אינישׁ במידי דסמיך ליה ורבנן

(ד) אין דאפילו *לרבי אלעזר הקפר דאמר נזיר=חוטא' הני מילי גבי 'נזיר טמא' דאיידי דבעי מיסתר אמ' רחמנא והימים הראשונים יפלו כי טמא נזרו התם הוא דלמא אתי למיעבר על נזירותיה "אבל נזיר טהור לאו 'חוטא' קרי ביה: הריני כזה: נהי נמי דתפוס בשערו א] הריני *כזה לא אמר? אמר שמואל אמר שהיה נזיר עובר לפניו: הריני מסלסל: ממאי דהדין סלסול=שערא (ג) *כדאמרה ליה ההיא אמתא דבי רבי להההוא גברא עד מתי אתה מסלסל בשערך אמר תורה דכתיב °סלסלה ותרוממך? אמר שמואל אבא נמי שתפוס בשערו: הריני מכלכל: ממאי דהדין 'כילכול=שערו הוא? *כדתנן סיד-ר' יהודה אומר בדי לסוד כילכול ואמר רב בת צידעא' (ג) אימא מיון עניי כדכתיב °ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו? אמר שמואל אבא נמי שתפוס בשערו: "הרי עלי לשלח פרע" הרי זה נזיר: ממאי דהדין 'שילוח'=ריבויא הוא? דכתיב °שלחיך פרדס רמונים אימא דעבורי מידי דעבורי כדכתיב °ושולח מים על פני חוצות? תנא "פרע, פרע" יליף: כתיב הכא °קדוש יהיה גדל פרע" וכתיב התם גבי °כהן הדיוט °ופרע לא ישלחו" ואיבעית אימא האי "שולח מים" נמי ריבוי הוא (כדמתרגם רב יוסף) דכד משקין ליה מיא (ד) לפירא ורבי: הרי עלי ציפרין רבי מאיר אומר נזיר: מאי טעמא דרבי מאיר? אמר ריש לקיש "ציפרין" סמוכין "לשיער" קיבל עליו דכתיב °עד די שעריה כנשרין רבה וטפרוהי כציפרין" רבי מאיר סבר מתפיס אינישׁ במידי דסמיך ליה ורבנן

ולקמן יח: ושם]

* שיבר"ם לשון פלגש - נזיר תקיאה

(ד) דכתיב וכפר עליו מאשר חטא על הנפש (במדבר ו): **סני מילי נבי נזיר עמא** - שנעמא דאיידי דבעי מיסתר ימים הראשונים ומימני זימנא אחריתי, אריכא ליה מילתא: ב) **דילמא אתי למיעבר על נזירותיה** - כדאמר בפרק קמא דנדרים (דף מ:) כשהן מטמאין ורבין עליהם ימי טומאה מתחרבין בהן ונמלאו מביאין חולין לעזרה: **אבל נזיר טהור לאו חוטא קרינא ביה** - ואמרי' (ה) זיל ואיהוי נזיר והגלה: **נהי נמי** - דמוקמת ליה כגון ג) שתפוס בשערו אמאי הוי נזיר והא לא אמר הריני ד) *כזה דאי *כזה אמר הכי ה) משמע להו הריני *כזה שיער לגדלו: **אמר שמואל כגון שהיה נזיר עובר לפניו** - דמשמע הריני בנזירות כזה: **הריני מסלסל הריני מכלכל או שאמר הרי עלי לשלח פרע הרי זה נזיר** - הריני מסלסל משמע דליעביד מידי דליהוי מהפך בשערו ו) בגידול דהייגו בנזירות: **ואימא חורם** - דכי אמר הריני מסלסל שמקבל עליו ללמוד תורה וקאמר שיהא מהפך בה כדכתיב סלסלה ותרוממך: **כדמנן** - המוליא סיד בשבת חייב משום לבן תולין הרבים שחייב משום לבן תולין: **כדי לסוד כילכול ואמר רב בת לידעא** - טיפפל"ת בלבן"ת ז) שמקפל שיר השער שבערתה כמין מגרר כדאיתיה להעמיד על ח) נבן כיפה שבראשה שלא יפול השער שבחוון למטה: **ואימא למיון עניי** - קבל עילויה: **הרי עלי לשלח פרע הרי זה נזיר** - דמשמע הרי עלי לגדל פרע: **ממאי דהדין שילוח ריבויא הוא** - כדקאמרת דלגדל פרע משמע: **דכתיב שלחיך פרדס רמונים** - גידולך שגדילין יהיו כפרדס רמונים שמומה ומתגדל: **ואימא דשילוח מידי דעבורי** - הוא דמשמע שינוח שערו ט) כמפנה מים ומעבירן ממקום למקום כדכתיב ושולח מים וגו' והלי נמי דאמר הרי עלי לשלח פרע משמע דאמר הרי עלי להעביר פרע: **תנא "פרע, פרע" יליף: כתיב גדל** פרע" וכתיב גבי 'כהן הדיוט' ופרע לא ישלחו' מה 'פרע' דכתיב גבי כהן הדיוט ליעבר דריבוי הוא כדאמרינן בפרק כ"ג (סנהדרין כב:) פרע ליהוי עד שלשים ומירבה לא לירבי-טפי מלשים דגמרינן ליה מנזיר דכתיב ביה (במדבר ו) "יהיה ויהי" כ) הוי והכי משמע שיגיעו לגדל עד שיבא לכלל 'פרע' שהן שלשים ואפילו ג) בעי-למימר דלעולם שילוח מידי דעבר הוא אבל לא קשיא-ולא מידי דהכי משמע הרי עלי לשלח שיער מ) (ולהביאו שיגיע) לכלל ל' שיהא פרע ל) דהין פרע דנזיר ובין פרע דכהן הדיוט אינה פחותה מלשים: **ואיבעית אימא האי ושולח מים** ס) **ריבוי הוא** - דכי משקין ליה מיא לאחרא קא מרבי להו לפרי: **ציפרין סמוכין לשיער** - והיכן הן ציפרין הסמוכין לשיער דכתיב בדניאל "עד די שעריה כנשרין רבה וטפרוהי כציפרין" דנשרין ושיער בחד קרא כתיבי: **דר"מ סבר מתפיס אינש במידי דסמיך ליה** - ולהכי אמר לפרין דבעי לקבולי עליה גידול שיער דסמיך ליה לנפורים וכגון שהיה נזיר עובר לפניו לו תפוס בשערו כדאמרינן לעיל: ורבנן

*) **צפורי** נזיר טמא קיבל עליה - פירוש מלות נזירות דשייכא בהו לפורי נזיר טמא אם יטמא: **מבדי** חיישינן קאמר ולא לפורי נזיר ודאי קאמר אלא אשמא ודלמא לפורי מדבה דקבל עליה להביא עולת העוף לנדבה ולא לנזירות - דכל כמה דאיכא לפרושי דיבוריה דלאו נזירות קיבל עליה אלא נדר אחר שפיר טפי דלא ניחא ליה לאינים לקבולי עליה לפורי דנזירות דחמיר עליה וטריחא ליה: הרי

*) סני דנזיר אלו שייכים לע"ב

יב א מיי' פ"י מהל' נזירות הלכה יד:

יג ב מיי' שם פ"ב הלכה ד:

יד ג ד מיי' שם פ"א הל' ו:

[שייך להכא דכרי תוס' לעיל ב: ד"ה הריני וכו' ועי' תורת מישור]

מבנה

הדגשות חילופיות

פי' הרא"ש

אין דאפילו לר' אלעזר הקפר וכו' התם הוא דלמא אתי למעבר אנזירותיה שלא יוכל לקבול משך זמן דנזירות ונמי תוהה על נזירותו וקרבנותיו קרבנים להיות חולין בעזרה - אבל נזיר טהור אי לא דלא אמר אנפשיה לסבול לא הוי נדר: הריני כזה נהי נמי דתפוס בשערו לא אמר כלום כלומר אפי' אי מוקמת לה בתפוס בשערו כהתיא דאתא נאה לא מהני מידי דמשמע שיהיה כמי שערו ואין זה כלום. ומוקי לה שמואל כדאוקי (ההוא) [באתא] בשנויר עובר לפניו. אבל אי אמר הריני לא אמר כזה לא מהני מידי דהריני נדע מאתא. ואין לתמוה מאי קס"ל דהריני כזה בשנויר עובר לפניו דהוי נזיר פשיטא הא קאמר בהדיא הריני כזה. משום דלא תימא הריני כזה בעושר או ביופי או ביחוס. ומאי דהאי סלסול בשערו הוא לכלומר לסלסל ולגדל שער כנזיר. ואימא תורה שנדר לעסוק בתורה ולהפך בה. ה"נ שתפס בשערו אבל נזיר עובר לפניו לא מהני כיון שהתפס הוא בלשון: סיד כדי לסוד כלכול שיעור הרצאת סיד להתחייב עליו המוציאו לרה"ר כדי לסוד כלכול. לשונו על שער צדעיו לשופלו ולהשירו: שלחיך פרדס רמונים גידולך נאים כפרדס של רמונים אימא מידי דעבורי שנדר לנלח ולהעביר שערו ולשלחו מעליו: תנא פרע פרע יליף. כלומר תנא דמתני' יליף האי לשלח פרע מפרע לא ישלחו דכתיב גבי כהנים מה התם גידול שער אף הכא גידול שער כי היכי דילפי' בסנהדרין פ' כהן גדול פרע דכהנים מפרע דנזיר לו' שהכהני' מגלחים לל' יום דפרך התם אימא לא לירבו כלל. ומשני אי הוה כתיב לא ישלחו פרע כדקאמרת השתא דכתיב פרע לא ישלחו פרע לידוי שלוחי הוא דלא לשלחו כלומר לא יגדלו יותר משיעור פרע האמור בנזיר. ואי בעית אימא האי ושולח מים נמי רבוי הוא. כלומר האי דפרכת ליה מהאי קרא דלשון העברה הוא לאו פרכא היא דמצינא לפרושי ליה לשון גידול. אבל לאו שנוייא [אחרינא הוא] למימר דלא צריכנא לשינוייא קמא דכמה שלוח כתיבי בקראי דלא הוו לשון גידול: כד משקי מיא לפירא רבי וה"פ דקרא ושולח כלומר מגדל פירות ע"י מים שעל פני חוצות: אמר ר"ל צפורים סמוכים לשער קבל עליו. וא"ת אמאי נקט צפרים לימא נשרי ומפרי' דכמיכי לשער פפי מצפורי' ועק"ל לנקוט כמה תיבות הכתובים במקרא אצל שער. ופי' ר"י דר"ל אית ליה נמי מעמא דר"י דאמר חיישינן שמא צפורי נזיר שמא קבל עליו ומוקי לה גם הוא בשנויר עובר לפניו אלא דסבר ר"ל אי לאו נמי דאיכא למימר צפורים סמוכים לשער קבל לא הוי ידים מוכיחות לנזירות וכן מוכח בתר הכי דקא בעי' מאי ביניהו אמאי לא קאמר איכא ביניהו כשאין נזיר עובר לפניו אלמא אפילו לר"ל בעי' שיהא נזיר עובר לפניו הגם ח) מדקאמר לר"ל אפילו אין נזיר עובר לפניו. משמע משום דאמר בהדיא צפורים סמוכים לשער עלי אבל אמר צפורים סתם בעי ר"ל שיהא נזיר עובר לפניו. וג"ל דאין הוכחה מהכא דאית ליה לר"ל מעמא דר"י משום דאתיא דר"ל בעי נזיר עובר לפניו בהדיה מעמא דסמוכים ושתי צפרים: מכדי

ח) נ"ל וגם מדקאמר לקמן דאם אמר נפרין הסמוכין לשער לר"ל דאפילו אין מיר וכו'. ב) נ"ל דמזה דמוכח דר"ל בעי נזיר שובר לפניו אינו ראיה דאיה ליה ממי טעמא דר"י ויותר נראה דר"ל אבל דבעמים דסמוכים לתוך סני ליה. ג) שייך לע"ב.